

ABONAMENTELE

Pentru Sibiu:

1 lună 85 cr., 1/4 an 2 fl. 50 cr., 1/2 an 5 fl., 1 an 10 fl.

Pentru ducerea la casă cu 15 cr. pe lună mai mult.

Pentru monarhie:

1 lună 1 fl. 20 cr., 1/4 an 3 fl. 50 cr., 1/2 an 7 fl., 1 an 14 fl.

Pentru România și străinătate:

1/4 an 10 franci, 1/2 an 20 franci, 1 an 40 franci.

Abonamente se fac numai plătindu-se înainte.

INSERTIUNILE

Un șir garmond prima-dată 7 cr., a doua-oră 6 cr., a treia-oră 5 cr., și timbru de 30 cr.

Redacția și administrația: Strada Poplăce Nr. 15.

Se prenumără și la poste și la librării.

Epistole nefrancate se refușă. — Manuscripte nu se înapoiază

Numeri singuratici à 5 cr. se vând la Tipografia „soc. pe acțiun

Numeri singuratici à 20 bani se vând la librăria G. Cârjan, Ploiești

TRIBUNA

Apare în fiecare zi de lucru

Șiretenie.

Sibiu, 5 Iulie n.

(top.) Nota caracteristică a politicianului maghiar e șiretenia. Și fiindcă e însuși, lipsit de sinceritate. Bine două e șiret, e cari să potrivească la odată; se nasc chiar una dintr'alta. De aceea, pe vorbele politicianului maghiar nu poți pune nici o greutate. Ce a vorbit astăzi, — neagă mâne, ca a doua zi să-ți poată da eărăși altă explicare. Pentru-că sînt tari și în rabulistică politicianii maghiari. Model de rabulistică politicianii maghiari. Tisza, tatăl. Și Tisza fiul calcă bine în urmele demnului seu părinte. Cu aceste două persoane marcante din viața publică a Maghiarilor vreau să mă ocup în articol de față.

Era la 1861. Tisza Kálmán pe atunci și-a început cariera politică. Era deputat la dietă, și avea mare trecere la ai sei. S'a întemplat, că dieta maghiară, în loc să se apuce de munca grea ce o aștepta, s'a pus la ceartă cu Coroana. I-a făcut o adresă, care semăna mai mult cu un rechizitoriu. Firește, Monarhul n'a primit adresa și nici delegațiunea parlamentului maghiar care voia să-i o inmanueze. Dieta maghiară s'a pus să facă altă adresă; dar' tot pe basă principiilor n'a primit-o Monarhul, adresa aceasta n'a primit-o Monarhul, pentru-că — a dizolvat dieta maghiară. În ziua în care s'a dizolvat dieta maghiară dela 1861, s'a sculat Tisza Kálmán, și a prezentat dietei un proiect de rezoluțiune, de următorul cuprins:

„Fiind dieta împedecată să compună proiecte de legi în chestiuni de mare importanță pentru țeară; și până-că va fi în stare să le aducă, declară, că: consideră de cea mai urgentă și mai importantă afacere a sa, satisfacerea naționalităților locuitoare în țeară, cu privire la toate pretenziunile lor, cari nu se împotrivesc integrității teritoriale și politice ale țerei“.

Natural, că proiectul de rezoluțiune a fost primit cu unanimitate. Ce a îndemnat pe Tisza Kálmán să părădeze cu el? Dorul de a vedea mulțime naționalităților din țeară, cu privire la aspirațiunile lor naționale? Așa! Dorul de a-și câștiga popularitate la naționalități! Va să zică: șiretenia. Tisza Kálmán nu știa atunci, cum se vor desvolta trebile și cum se vor forma constelațiunile politice în țeară; ținea deci să se pună bine cu naționalitățile, ca eventual pe spinarea lor să se poată ridica acolo, unde dorea să ajungă.

Cum au fost satisfăcute naționalitățile din Ungaria cu privire la pretenziunile lor, — o știm. Dieta maghiară, după-ce a fost pusă în posibilitatea de a pute lucra, a adus o lege, botezată în chip de bațocură: legea despre egalitate îndreptățire a naționalităților, — atât de elastică și atât de plină cu ușie de esire, încât naționalitățile n'au primit nimic sigur și nimic pozitiv în ea.

Și cine a fost ministrul, care n'a executat această lege votată și sancționată, — bună, rea cum era? Tocmai acel Tisza Kálmán, care la 1861 își făcea de cea mai urgentă datorință satisfacerea naționalităților!

Vin la Tisza fiul, la contele Tisza Pišta, moștenitorul politiceii tătane-so. A fost oaspele episcopului Goldiș la instalarea acestuia. A rostit un toast politic. A accentuat necesitatea bunei înțelegeri între Maghiari și Români, poarele avise să trăiască împreună, ca avise unul la celălalt.

A făcut-o din convingere? A făcut-o împins de dorul de a ne ameliora situația excepțională politică, de care ne bucurăm în această țeară? Nu! A făcut-o și el din șiretenie. Clica lui Tisza a pierdut cu desăvârșire terenul politic de sub picioare. Și Tisza Pišta a văzut întrunită la masa părintelui Goldiș atâta spuză de Români; și și-a zis

asa: N'ar fi bine oare să mă dau aproape de oamenii acestia; ce știi dacă nu vor fi bunii alioși pentru dinastia noastră piscuită? Și a fost rostit câteva cuvinte tăcute. Și a fost norocos cu ele. Pentru-că cuvintele sale s'au prins. I-s'au dat răspunsuri din două părți!

Nu sunsuru textul autentic al răspunsurilor; și astfel nu mă pot pronunța, de au fost corecte, ori nu. Mă pot pronunța însă asupra unui lucru: că răspunsurile au fost cu totul superflue.

Cel-ce cunoaște trecutul politic al lui Tisza Kálmán și Tisza István și cunoaște principiile de cari sînt conduși amândoi în chestia națională, trebuia să știe, că cuvintele contelui Tisza sînt lipsite de sinceritate, și trebuia să le ignoreze cu desăvârșire. Aceasta era răspunsul cel mai corect. Acesta era tactul politic, care ar fi provocat mulțumirea întregului neam românesc.

Noi nu putem juca pe șireții. Sîntem prea sinceri pentru a pute răspunde la șiretenie tot cu șiretenie. Dar' cel puțin să nu jucăm pe naiții, cari să încred în șiretenia altora și cad în cursa lor!

Așa judec eu întemplările dela Arad. Alții pot să le judece altcum, și m'ăș bucura dacă m'ar pute convinge, că judecata lor e mai bună.

Sibiu, 5 Aug. n.

Cvota. Cercul guvernamental din Viena sînt convinse, că în urma-rea agitațiunilor ce cresc mereu în Austria, obstrucțiunea va izbucni de nou în reichsrath și astfel chiar și dacă s'ar alege membrii pentru comisiunea cvotei și pentru delegațiuni, discuția va fi foarte anevoioasă, atât în parlament, cât și în delegațiuni, pentru-că opoziția e în stare să bage obstrucția și în delegațiuni. De aceea, e probabil, că cvota pentru anul viitor va fi stabilită și de astă-dată din partea Monarhului.

„ROMÂNIA-JUNĂ“. Cu începere dela 5 Octomerie va apăre în București un nou organ de publicitate, intitulat „România-Jună“, editat de domniile A. A. Popovici, în tovarășie cu alți buni Români. Numele dlui Popovici ne garantează, că noul organ va fi un bun apărător al cauzei naționale, de aceea ne este binevenit și-i salutăm cu bucurie apropiata apariție.

Autonomia catolică. Ni-se comunică știrea, că primul catolic al Ungariei, cardinalul Vaszary, va convoca pe la finea unei curente o conferență episcopescă, în care se va discuta chestia autonomiei regiunilor catolice. Cum la conferența aceasta vor fi chemați și prelații bisericilor gr.-cat. române, e de dorit să participe toți, făcându-se aci fideli interpreți a sentimentelor de cari sînt pătunși credincioșii lor în chestia autonomiei.

Dela curtea română. M. Sa Regete Carol e pe deplin restabilit și a început a acorda audiențe. După ultimele dispoziții luate la curtea română, M. M. L. L. Regele și Regina vor pleca pe la mijlocul lui August la Ragaz, ear' de aci se vor duce, după o scurtă ședere, la Sigmaringen. La toamnă M. M. L. L. vor petrece câțiva timp în Abazia.

IRREDENTISMUL. Nemții din Austria începe să depentase în încredințarea. Un inginer german din Graț, aflându-se zilele trecute în Germania, la o festivitate Bismarck-iană, a declarat într-un toast, că toți Nemții din Austria doresc, ca ideea națională germană să-i aducă într-o legătură mai strînsă cu Germania, așa, ca să formeze un întreg țeară la odată. Ziarele din Austria sîmbrează pomul acesta de tradare de patrie și provocă puterea de stat să le pună stavilă.

Dela Cristiania.

În ședința de Joi a conferenței interparlamentare din Cristiania s'a primit propunerea dlui: Confolferi, de cuprinsul următor: Confolferi se-și exprime dorința, de a se mai convoacă astfel de consfătuiri diplomatice cum a fost conferența dela Haga, în intervale cât de scurte, ca pe calea aceasta se poată străbate printre popoare ideea unei judecări permanente de arbitraj, atât de necesară pentru tranșarea chestiilor de litigiu pe cale pacifică. La discursul de deschidere din ședința premergătoare, în numele Românilor a răspuns dl V. A. Urechia, președintele grupului român, a cădută vorbire a fost mult aplaudată. Dl Urechia a făcut aluziune la chestia națională.

„Jar sub cenuse“.

„L'Indépendance Belge“, marele ziar din Brusella, publică, în nrul seu dela 21 Iulie n., un interesant articol sub titlul de mai sus, în original: *Le feu sous la cendre*. Articolul tratează exclusiv despre chestiunea română în monarhia austro-ungară. Arată și susține tripla alianță de a câștiga pe neastept România, încercările dlui D. A. Șturza de a îndulci pe Maghiari, și slăbi chestia națională din Transilvania, apoi luptele Bucovinenilor și prigonirile la care sînt expuși pentru nedemnul Metropolit Cuperovici, și deșele confesări ale Patriei. Trece apoi la chestiunea alegerei lui Goldiș, care — zice ziarul belgian — a ajuns la această demnitate cu ajutorul guvernului maghiar, secundat de câțiva Români, cari s'au lăsat prinși de intrigile lui Bánffy, ajutorat de colegul seu Șturza.

De însemnat, că același articol e reproduc în întreg și în edițiunea săptăminală, internațională, numărul dela 28 Iulie n., care e foarte lăfită atât în Europa, ca și în America.

Din Finlanda.

Eărăși ceva nou din acest nefericit colț de lume. Guvernatorul general al țerei a supus Țarului spre aprobare un proiect de lege, în înțelesul căruia, între actualele stări de lucruri, e optivă în Finlanda ori-ce asociere sau întovășire. Peste câțiva ani se vor pute forma noue asocieri și reunii în Finlanda, însă și atunci numai cu permisiunea Țarului. Domniitorul Rusiei a aprobat această măsură de excepțională restrîngere a dreptului de asociere; pentru-că la rugarea senatului din Finlanda de a aproba câteva statute a unor societăți de curând formate, Țarul a adresat senatului următoarea scrisoare, scrisă cu mîna proprie: „Între actualele împrejurări, poporul din Finlanda n'are nici un folos de asociațiunile sale. Pe viitor statutele tuturor reuniunilor sînt a-mi-se trimite mie spre aprobare, însă numai cu începere dela anul 1901“. Oare ce va mai sta ascuns și în dosul acestei dispozițiuni?

Albanezii.

Bieții Albanezi se trudes și ei să pună mîna pe drepturi și libertăți, în țeara în care aceste lucruri au fost și sînt noțiuni necunoscute. Și cum acasă la ei n'au voe nici a se consulta, — întocmai ca și noi, — au recurs la ospitalitatea unei țeri străine. Au convocat pe 15/27 Septemvrie la București un congres național, albanez, cărui îi vor fi supuse spre dezbateră următoarele puncte de program: Independența Albaniei sub suzeranitatea Sultanului Șeoaale naționale albaneze. Mișie națională compusă din musulmani catolici și ortodoci. Albania va forma un singur vilaiet sub un guvernator general ales de marile puteri și sancționat de Sultan. Amestie tuturor refugiaților. Adunare națională. Budgetul va fi destinat la nevoile Albaniei și numai la ale Albaniei. Limba oficială albaneză și turcă. Un memorandum oficial în sensul sus menționat va fi trimis tuturor cabinetelor europene. Albaniezii au publicat în vederea acestui congres un apel tipărit în limba franceză și iscălit în numele comitetului executiv de domni George C. Mexi, Deriș Huma și Iachar Sadik Erebara; acești doi din urmă sînt albanezi musulmani.

O nouă triplă alianță.

A întrat frica în patrioții nostri, că vădită apropiere a Germaniei de Franca, și viceversa, va ave de urmări formarea unei noue triple alianțe, din care va face parte Germania, Germania și Rusia, ear' ei, stîlpii actualii triple alianțe, vor rămâne pe de latură, avisați la o eventuală alianță cu — Milan. Ideea unei noue alianțe triple de altcum nu e nouă. Împăratul Wilhelm de mult își bate capul cu ea și probabil că-i va succede. Întîlnirea ce o va ave în curînd împăratul german cu Țarul Rusiei stă negreșit în legătură cu executarea ideii acesteia. Tot așa și călătoria ministrului francez de externe la Petersburg. Temerea patrioților nostri poate fi deci motivată. De aceea se gîndesc la viitor. Ce va fi cu Austro-Ungaria în acest caz? se întrebă ei. O alianță cu Anglia. Dar' asta nu plătește nici o ceapă. De aceea, diplomația austro-ungară e datoră să intervină în modul cel mai energic, ca să împedecă cu ori-ce preț legarea alianței ruso-germano-franceze. Așa zic eărăși ei, patrioții. Pentru-că așa cer interesele — Maghiarilor! Hiș!...

Înfrățirea dela Arad.

— Voci din presa maghiară. —

(S). În acest seson de nădușală și de murături, li-a fost prea binevenită gazetărilor maghiari înfrățirea maghiară-română dela Arad, pe care o tratează acum în articole chilometrice, demne de o temă mai bună. Pentru-că e învitate a serie atât de mult despre înfrățirea a două popoare, cum e cel maghiar și român, când indiciile acestei preținse înfrățiri nu s'au manifestat decât numai în toastul unui Maghiar, în toastele a doi Români, și în aplausele și pupăturile reciproce, cu cari s'au omenit oaspeții episcopului Goldiș.

Nici contele Tisza Pišta n'a avut mandat dela nimeni să facă în numele poporului maghiar declarațiunile făcute, și nici P. S. S. episcopul Popea și părintele Mangra n'au avut însărcinare dela poporul român să se însușească de vorbele șiretului Tisza Pišta și să-i cadă în brațe. Ceea-ce au făcut, pe propria lor scoteală au făcut toți, și singurii au să răspundă de faptele lor, dacă încorectele vor fi fost. Poporul și partidul nostru nu e angajat într-un nimic în acest joc.

Făcînd aceste constatări, lăsăm să urmeze aprecierile pe cari le face presa maghiară acestui „epocal“ eveniment.

„Budapesti Hirlap“.

E surprins de declarațiunile făcute de P. S. S. episcopul Popea și de monahul Mangra. Cât despre toastul contelui Tisza zice, că nu conține nimic nou; pentru-că politician serios nu există și n'a existat în Ungaria, care să fi propagat alte idei față de Români, decât ideile contelui Tisza. Națiunea maghiară a căutat să se întărească; dar' n'a dorit nici-odată slăbirea sau chiar nimicirea celorlalte naționalități din țeară. Nu-i place că s'a încercat stabilirea faptului, că pentru neînțelegerile de până acum oare cine poartă vina? Maghiarii nu! Nici Români, cari au recunoscut, că Maghiarii și Români sînt avisați unii la alții. Prin urmare? Responsabili sînt conducătorii politiceii naționale române, și literatura politică a poporului român, care dă direcție modului de cugetare a acestui popor. Bărnuțiu a spus-o în adunarea dela Blaj: „nu ne punem în libertate maghiară; nu ne punem la masa lor, pentru-că mîncările lor sînt otrăvite“. De cincizeci de ani presa română tot asta o toacă la urechea poporului român și caută să-l țină izolat de Maghiari. Asta a făcut, ca Popea să trăiască în convingerea, că politica maghiară e contrară Românilor. Mangra, e adevărat că cere întău fapte, — par-că ar mai fi trebuință de așa ceva, — din partea politiciii maghiare. Constată în fine, că Români s'au înmulțit și s'au întărit pe toate terenurile, și termină astfel:

— „Politica de naționalitate, urmată până acum din partea statului maghiar, a fost dictată sârbaților de conservare proprie a națiunii maghiare. O abatere dela ea, sau justificarea scopurilor ei nobile, cu începerea unei direcțiuni noi, sau cu fapte speciale, nu e nici necesară, nici posibilă. Politica naționalităților a fost greșită! E deci dorința politicianilor naționalităților să desarmeze. Dorința Maghiarilor e să primească cu bucurie mîna întinsă a fratelui ce vrea să se împace“.

„Budapester Tagblatt“.

Ar dori să țină mai mult înfrățirea dela Arad decât alte alianțe, legate tot la masa întinsă. Se laudă că a fost totdeauna pentru o înțelegere cu naționalitățile și se bucură de cele întemplate la Arad, pe cari le atribuie devisei lui Széll: „lege, drept, dreptate“. Că și contele Tisza acceptază acum ceva și aceasta, — ceea-ce îi servește de altcum spre laudă, de oare-ce mai nainte, sub Bánffy, spriginea alt sistem, — dovedește din destul, că era violărilor de drept și a încălcărilor de lege, e îngropată pentru todeauna. Cere și „Bud. Tagblatt“ fapte în loc de vorbe, pentru-că special naționalitățile, cari mai mult au suferit sub guvernele de mai înainte, nu se pot mulțumi cu toaste, mai mult sau mai puțin succese.

Încehie astfel:

— „Abia în zilele din urmă am primit cu adănci regrete știrea, că cei mai distinși și moderați conducători ai Românilor sînt amărîți, fiindcă nu cred nici acum într-o schimbare politică. Poate că discursurile dela Arad îi va face să gîndesc altcum. Poate și frățieria maghiară-română dela Arad va fi începutul unei acțiuni serioase politice, pentru rezolvarea chestiunii naționale, în spiritul lui Deák. Dacă așa ar fi să fie; dacă speranța aceasta s'ar pute realiza, — atunci preoții și politicianii cari au făcut acum de nou încercarea de a aduce înțelegere și concordă frățescă între toți cetățenii patriei noastre: ar pute conta la o recunoștință mai intensivă, de cum a fost cea cuprinsă în aplausele dela banquet“.

„Nagyvárad“.

E încântat! Firește, și redactorul foii a fost la înfrățirea și puparea epocală; de aci entuziasmul. Deși nu e tiszaișt, — așa o spune, — laudă pe contele Tisza, care a străbătut cu ochii sei de vizur prin inimile Românilor și a vorbit astfel, ca să le atingă plăcut. Tisza Pišta va fi de acum înainte un politician simpatie în fața Românilor. Toți s'au sculat în picioare auzind a vorbi. Unde și când s'au mai auzit astfel de cuvinte ca cele cuprinse în răspunsurile lui Popea și Mangra? Ei, și ce așteaptă patrioții dela înfrățirea dela Arad? Următoarele:

— „Aspătețăm întău de toata zdrobirea pasivității; apoi încetarea suspiționării, restabilirea încrederii, înțelegerea armonică între Români și Maghiarii avisați unii la alții, un lucru atât de necesar în concertul confus din această parte a Europei.“ — Asta înțelegem „Nagyvárad“ dela înfrățirea arădană. De aci încolo așteaptă, că toți Români să fie ca și Goldiș: bun Român (!) și credincios cetățean al patriei.

„Alkotmány“.

Ocărăște rău pe Tisza pentru toastul ținut. Nu pentru-că nu i-ar plăce, ca Români să se îmbrățișeze cu Maghiarii și la alte ocaziuni, nu numai după gîbirea păharului al cincilea de șampane, — ci pentru-că contele Tisza nu a fost sincer în toastul seu. Cum poate zice Tisza fiul, că e tot una, de ne exprimăm sentimentele urăște sau românește, când Tisza tatăl, dela care fiul a moștenit principiile politice, a fost acela care a denegat executarea legii despre egalitate îndreptățire a naționalităților? Cum? Tisza Pišta numai acuma a venit la convingerea, că avem și cetățenii „români“ în țeară, și că cineva poate fi bun Român și bun patriot deodată? Până acuma partidul din acuma a venit la convingerea, că avem și cetățenii „români“ în țeară, și că cineva poate fi bun Român și bun patriot deodată? Până acuma partidul din timbra de trădători de patrie pe toți!

„Alkotmány“ nu crede că cele întemplate la Arad vor ave rezultate îmbucurătoare. Cine poate crede, că Români vor intrerupe legăturile cu cei din România și aici acuma vor propaga ideea de stat maghiar? Goldiș însuși a spus-o că idealul seu e Saguna; tot așa și Popea și Mangra. Contele Tisza se nu creadă deci că a făcut ceva lucru mare la Arad! Iubiții sei Ro-

mâni au arătat sub Horia, Cloșca și Crișan, precum și la 48, cu fație, cât de mult iubesc ei pe Maghiari. Slovacii și Rutenii au luptat totdeauna în rînd cu Maghiarii și toți Slovacii sunt calumniați, Rutenii sunt aduși la sapă de lemn, ear' Românii sînt preamăriți de adicții politiceii lui Tisza! —

Alkotmány le spune apoi celor dela Arad următoarele:

»Fac atenți pe bunii domni, că și vechii Germani aveau obiceiul să aducă hotăriri între păhare; dar a doua zi, în momente de cugetare mai calmă, reveneau asupra lor și le modificau. Tisza István se nu-și închipuiescă cumva, că toastul seu dela Arad a creat pacea desvîrșită între Ungaria și România din Ungaria. Dar' nici conștătenii români se nu creadă, că afară de Tisza alți Maghiari n'ar mai fi în Ungaria.»

Revistă externă.

Conferența de pace.

Foia oficială din Petersburg dă un comunicat mai lung despre rezultatul conferenței de pace. În comunicat se zice între altele:

Resultatul conferenței corespunde pe deplin așteptărilor guvernului. Înțelegerea cu privire la înarmare fiind o chestie complicată, conferența a aflat de bine a amina luarea unui conclud definitiv, până-când singuraticele guvern nu vor fi în curat cu această chestie.

De altă parte conferența va avea mare influență asupra regulării războaielor și asupra încetării cruzimilor în războaie. Statele căzînd de acord în privința aceea, că trebuie să folosească toate puterile pentru susținerea păcii, au declarat, că pe viitor poate să-și ofere intervenția ori-care putere, pe când până acum aceasta afirmă dela bunăvoința statelor interesate.

Comunicatul expune rezultatul conferenței și zice, că prin acest rezultat s'a creat o basă nouă pentru pacea internațională.

Aceste ar fi foloasele conferenței, după foia oficială rusească. Comunicatul se încheie cu speranța, că timpul și dezvoltarea istorică vor indica mijloacele, cu ajutorul cărora se va pute ajunge, spre binele omenimii, scopul propus, adică pacea universală.

Delcassé în Rusia.

Călătoria ministrului de externe francez, Delcassé la Petersburg e viu comentată în presa europeană. Unii politicieni cred, că visita lui Delcassé la Petersburg are de scop a liniști cercurile politice rusești pentru nedumeririle de cari au fost cuprinse în urma apropierei dintre Franța și Germania.

Ziarul »Echo de Paris« e informat, că visita lui Delcassé stă în legătură cu procesul Dreyfus, de oare-ce la pertractare pot obveni chestii, cari interesează deaproape Rusia. Ziarele franceze dau importanță călătoriei, aducîndu-o în legătură cu chestii interne, fiecare din punctul de vedere al partidului ce susține. Ziarele germane apreciază călătoria în ton calm, cele engleze fi dau puțină importanță, ear' în cele rusești se observă o nervositate oare-care, provenită în urma visitei împăratului german pe naia franceză »Ifigenia«, la Bergen.

Cassarea unui regat.

Cu un regat mai puțin pe lume! Anglia, Germania și Statele-Unite au rezolvat chestia Samoa astfel, că au decis să casseze regatul și demnitărea regală. Agendele regelui le va îndeplini un consiliu suprem, compus din consuli celor trei puteri interesate. Consiliul va introduce unele reforme. Se va denumi și un guvernator, care însă nu va sta sub supremația nici uneia din cele trei puteri interesate.

Din toată lumea.

Din America. — Califul și Englezii. — Din Belgia. — Cipru și Creta.

O depeșă din New-York anunță, că în San-Domingo au fost pușcați doi oameni, părtăși la omorul presidentului Heuresaux. În țeară e liniște. — Presidentul Rocca din Buenos-Ayres, însoțit de 3 miniștri, senatori și deputați a plecat la Brasilia. Călătoria se face în interesul alianței statelor din America-de-Sud.

Din Egipt vin știri, că Abdullahi califul, care n'a putut fi prins de Englezi, face mare agitație în Sudan contra Englezilor. El atrage pe partea sa semințiile de pe Nil în sus și poate să le dea de lucru Englezilor.

Noul cabinet al Belgiei, sub presidența lui De Smeth de Nayer, se va forma zilele aceste. El va fi conservativ moderat, dar' va lua și câteva puncte din programul liberalilor.

»Patria« din Atena are știrea, că Anglia voeste să încredințeze guvernarea insulei Cipru prințului George al Greciei. Prin aceasta s'ar uni cele două insule.

Chestiuni bisericesti.

Încă o „voce“ din turmă.

De pe Jiu.

În nr-ii 142 și 143 ai »Tribunei« a apărut o epistolă deschisă către episcopul dela Gherla. »Tribuna« într'un număr anterior a recomandat în atențiunea tuturor arhierilor nostri scrisoarea, — fie-mi deci permis și mie a face unele observări la acele »voici din turmă«.

Este de lăudat interesul autorului, fie el laic ori preot — nu vreau să scruzez.

Greșește însă atunci când susține, că cauzele decadenței poporului s'ar pute resfringe numai asupra — preotului.

Sărmane preot, multe să mai descarcă în spinarea ta! S'ar păre că preoțimea este o bundă, care vecinic trebuie colbită.

De se face o petrecere românească și este slab cercetată — pentru-că n'are voe să joace și când îi necăjit — îndată se strigă: unde sînt preoții de nu spriginesc o convenire națională? Se face alegere de deputat diaconal, poporul nu observă pasivitatea: — ce face preotul de nu își învață poporul la disciplină politică? Moare un ziar național din lipsă de abonanți, — se zice: preoții nostri nu spriginesc întreprinderile românești, nu cetes! Este o școală în pericol din lipsa mijloacelor materiale, — de ce nu-ți preotul la culmea chemării sale? A primit un preot ajutor de stat, — a primit arginții lui Iuda.

E prea lungă litania acestora ca să le înșir toate; se pot ceti zilnic în ziarele noastre, căci nu este zi în care să nu fie o miserie, care să ne desearce în cele din urmă — în capul preotului!

Dar' pentru Dumnezeu! oare nu-mai preoții să fie chemați a cimentă legăturile mării familii românești?

Ce e drept, preoții sînt conducătorii cei mai fregiți ai poporului, dar' pentru aceea marea familie românească are încă o mulțime de organe: advocați, medici, învățatori, juri, oficiali de toate speciile, apotecari, ingineri etc., contribuiescă toți spre deșteptarea și luminarea poporului românesc, căci numai atunci vom avè o familie compactă, luminată moralicește și tare materialicește. Să nu se lase perfecționarea poporului pe toate terenurile singur numai în grija preotului.

Autorului epistolei deschise îi e milă de comunele micuțe că sînt afiliate și fără păstor local, și cere pe seama lor preoții măcar și cu »testimonii mai scurte«. Ei bine, dar' cu asta nu s'a îndreptat rēul, căci cei cu »testimonii mai scurte« sînt cu pērul mai lung și mai scurți la vedere.

Barem cu 50—60 ani înainte de am fi avut preoți cu »testimonii lungi, și de am avè și astăzi chiar preoții toți cu »testimonii foarte lungi!« Fie-ne de pildă compatrioții Sași, cari au preoți cu pregătirile cele mai vaste, de aceea și sînt conducătorii cei mai distinși ai poporului pe toate terenurile. Se înțelege că și poporul jertfește ceva mai mult pentru ei, ca noi!

Averi naționale dela sate: biserici frumoase, școli corespunzătoare, case parochiale etc., sînt tot fructul ostenelelor de azi de ieri al preoților cu »testimonii lungi«.

Poporul nostru să alipește, ce-i drept, de biserică sa, dar' țărfa credinței prea adese-ori nu se razimă pe țărfa convingerei, ci pe un fel de pietism învilit în nouzeci și nouă de superstiții. Multele sērbători păgâne, cari le sērbbează în mare parte și astăzi poporul nostru, sînt fructul ignoranței preoților din trecut. Sau altcum de unde ar mai conserva poporul și acum datina de a sērba: ziua ursului, ziua cărtișoilor, ziua vermilor, Vineria petrei, Sămbăta brumei, Marția dintre tunuri etc.? — curat sērbători păgâne, — personificarea elementelor și animalolatrie! Și dacă astăzi te încerci a-l abate dela sērbarea aceea, treci în ochii lui ca un profan, — căci doară așa au auzit dela părintele hăl bētrăn, că-i bine să le fiină.

De sine se înțelege că pe lângă pregătiri, să mai recer și mijloace de traiu: pânea de toate zilele... Poporul nostru este prea puțin datat la jertfă. Preotul ca să-și câștige cele de lipsă, trebuie să lucre ca un țeran, apoi să fie și advocat poporenilor sei, ca să-și învețe în cauze procesuale, să fie medic la boale, să fie învățator practic, să alerge prin comună la funcții, să întrevină pentru popor la autoritățile civile, — ei, de unde să-și mai ajungă timp ca să deschidă o carte spre a se pregăti pentru o predică de Duminecă, ca să-și învețe poporeni în cele ale legii sfinte, datorința principală a preotului!?

Nu ca să tundă și să mulgă, — cum zice dl autor, — ci pentru a se pute asigura un traiu mai de suferit pentru preoți, s'au îngrijit ordinaritatele ca să se afilieze 2—3 parochii; și bine este așa. Una, pentru-că aceste comune micuțe pot dobândi un preot harnic, în loc de a tângi doi sau trei, ear' alta, că poporul vîzîndu-se constrîns, să animează la jertfe. Cunosc parochii afiliate, cari simînd lipsa preotului, și-au călcat pe inimă, procurînd toate mijloacele spre susținerea cinstită preotului, — și astăzi au preot harnic în mijlocul lor.

(Va urma).

Chestiuni școlare.

Din Beiuș.

Internatul Pavelian de fete și școala civilă.

În »internatul« acesta să primesc și eleve solvente cu 150 florini la an. Suma aceasta e de a se solvi cel mult în patru rate egale. Eleva pentru suma aceasta va primi întreg provăzutul și vestiminte superioare, anume:

Eleva așezată în internat pentru suma amintită primește provăziune în-treagă, adică: cuartir, întreținere bună, luminat, încălziți, spălat, scaldă, medic, medicină; instrucțiune specială în studii, în declamări, în cant, în diferite dexterități, în lucruri de mână, economie de casă; conversațiune în limba română, maghiară, germană, la dorința expresă și franceză. Primește vestiment superior: uniformă, apoi 2 șurțe în formă de haine, o pălărie de vară, una de iarnă, și o manta de iarnă.

Didactrul anual cu înscriere cu tot e 9 florini pentru școala civilă a internatului, ear' pentru școlile elementare e 2 fl. 95 cr.

Taxa pentru instrucțiune în limba franceză 10 fl. la an. Taxa pentru instrucțiune în pian cu 3 ore la săptămână e 30 fl. la an. Spesele de didactru, limba franceză și pian, precum și spesele cu manualele trebuincioase, materialul de scris, de desemn, de lucru de mână, nu sînt cuprinse în suma amintită de 150 fl., deci despre acoperirea acestora se vor îngriji părinții separat.

Pentru instrucțiune în dans încă e de a se solvi ceva din cas în cas în in-voială cu măiestrul de dans. Pentru folosirea vestimintelor de gimnastică ale internatului e a se solvi 1 fl. la an. (Vestiminte de gimnastică separat sînt 4 fl. 50 cr.)

În internat să primesc eleve de clasa I.—IV. a școlii civile și eleve de clasa I.—IV. a școlilor elementare. Elevele școlii civile vor cerceta școala civilă publică din internat, ear' elevele școlii elementare vor cerceta școala elementară de stat din loc.

Elevele cari voese a fi primite în internat ca solvente au să-și înainteze petițiunea pentru primire la direcțiunea internatului în Beiuș până în 20 August.

Petițiunea se va instrui cu: 1. Atestat de botez. 2. Atestat școlar. 3. Atestat medical. 4. Atestat de vaccinat, respective revaccinat.

Elevele primite vor aduce cu sine: albituri și fuste, din fiecare 6. (Din fuste 3 să fie de barchet colorat); 12 părechi de ciorapi negri; 1 umbrelă mare; 2 părechi ghete înalte de tot noue; 1 manta de primăvară vînetă sau neagră; 4 haine de casă, 2 barchet, 2 creton de tot durabile; 1 paplomă cu 2 învilitoare; 2 perini cu 4 fețe albe; 2 cerșafuri; 6 ștergere; 6 serviete; 2 pieptene, unul rar, unul des; 1 perie de dinți; 1 de haine, 2 perfi de ghete, săpun și praf de dinți.

Elevele au să aducă cu sine conscrierea tuturor obiectelor și uneltelor trebuincioase în două exemplare.

Înscrierile în școala civilă, precum și în școala elementară vor fi în 1—5 Septembrie, în 6 să încep prelegerile.

Pe clasa I. civilă se vor primi acele eleve, cari au împlinit anul al 9-lea de etate și vor produce testimoniu școlar de pe clasa a IV-a elementară. În lipsa unui astfel de testimoniu primirea se face pe baza examenului de suscepțiune.

Primirea pe clasă superioară civilă (II., III., IV.) se face pe baza testimoniu-lui de pe clasa premergătoare a ori-cărei școale civile, sau a altei școale de o categorie cu școala civilă.

La înscriere în școală se produce testimoniu școlar, carte de botez, atestat de vaccinat până la etate de 12 ani, de aci încolo de revaccinat.

La înscriere să prezentă elevele însoțite de părinți sau substituți, apoi fiecare părinte se va îngriji, ca fetița sa înscrisă în școală să aibă manualele, revizitele recerute și să depună suma recerută (ce e numai câțiva florini) pentru materialul lucrului de mână școlar.

Beiuș, la 1 August 1899.

Direcțiunea internatului.

Revocare și avis.

Adunarea generală a »Reuniunii învățătorilor români gr.-or. dela școlile confesionale din diecesă Caransebeșului«, convocată pe 8/20 și 9/21 August a. c., la cererea fruntașilor din Orșova, cari arată, că din cauza concentrării honvezimei în Orșova, tocmai pe termenul publicat, adunarea nu se poate fi în termen, apoi la insistența mai multor învățători înrolați la exercițiile militare, subscrisul presidiu să vede necesitat a o revoca și după o serioasă consultare și combinare cu fruntașii orșoveni, să designeze alt termen pentru ținerea adunării generale, și anume pe 22 și 23 August (3 și 4 Septembrie) a. c., cu programul deja publicat, schimbîndu-se numai datul din acela cu cel acum definitiv stabilit. Aceasta se aduce la cunoștința p. t. domni membri ai Reuniunii și a o. n. public spre orientare cu acel adaos, că publicațiunile referitoare la favorul de călătorie pe calea ferată și pe Dunăre până la Orșova și retour vor urma ulterior. — Boșca-montană, în 22 Iulie (3 August) 1899.

Pentru presidiul Reuniunii: Ioan Mareu, notarul general al Reuniunii.

De pe la noi.

— Dela raportorii nostri. —

Mărișel, 1 August n. — Teodor Roșu, avînd lipsă de bani, a împrumutat 300 fl. dela »Kolozvári takarképzntár«. Până a ajuns să-și capete, a cheltuit 21 fl. 50 cr. pe la notar, carte funduară etc. Acum după-ce a ajuns să-și primească, să trezește că îi detrag 51 fl. chipu interese și alte spese. Cu totul a cheltuit 72 fl. 50 cr., primind dela bancă numai restul de 227 fl. 50 cr. și e dator cu 300 fl. De învățatură să le fie celor-ce merg la străini și nu la băncile românești.

„Chimu“.

FOIȚA „TRIBUNEI“.

ÎNVIERE.

— Roman —

de Leo Tolstoi.

(Urmare).

L.

Dela Kurminskoie, Nekhludov se duse la moșia care-i rămăsese dela matusile lui, aceea, unde odată cunoscușe pe Katioșă. Și acolo, ca și la Kurminskoie, voia să se înțeleagă cu țeranii în privința cedării pămîntului; și scotea, că cu această ocaziune să stringă și ceva informații pe care le va pute afla relativ la Katioșă și la copilul ei. O fi murit copilul, ori muma lui 'l-o fi părăsit?

Ajunse de vreme în satul în care era casa proprietății. Cum intră în curte, fu isbit de starea proastă în care se găseau toate clădirile și mai ales vechea casă seniorială.

Acoperișul de fer, altă-dată văpsit verde, se înroșise de rugină, și în mai multe locuri fusese smuls de vînt. Scîndurile de pe ziduri lipseau în mai multe locuri, evident în părțile în cari erau mai ușor de luat; și se vedeau eșite din zid cuie groase și pline de rugină. Scările de lemn și pardoseala celor două prispes putreziseră și se sfărîmaseră; un mare număr de gîmuri de pe la fere-

stre erau înlocuite cu scînduri; și totul în lăuntru era murdar și igrasos, dela camerele în care locuia economul până la bucătăria și grajduri. Numai grădina, nu numai că nu se stricase, dar' dimpotrivă crescuse în libertate și acum era plină de flori. După gard, ca niște nori mari și albi, Nekhludov vedea cum se întindeau crengile de cireși, de meri și de pruni.

Crîngul de soc era și el în floare tot cum era și cu patruzeci de ani mai nainte, când Nekhludov jucîndu-se cu Katioșă, căzî și-și beșicase mâinile de urzicile din șanț. Un molift sădit lângă casă de Sofia Ivanovna și pe care Nekhludov îl știa mic de tot, se făcuse acum un copac mare și avea ceva bētrînesc învilit de sus până jos cu un mușchiu verde și galbin. Rîul curgea liber, spumega sgomotos la iazul mării. Și pe cîmpia de cealaltă margine păștea turma oilor din sat.

Economul, un fost seminarist, înaintă zimbînd spre Nekhludov; zimbînd îl invită să intre, și tot zimbînd îl pofti pe un scaun în biuro, ca și-cum prin zimbetul lui, ar fi voit să-și exprime ceva particular.

Vizitîl care adusesse pe Nekhludov plecă cum luă un bacșiș. O făcure adăncă se revărsă împrerjorul casei. Repede trecî pe lângă fereastră o fată tinăreă cu picioarele goale, într'o cămașă brodată; și în urma ei trecî tot în goană, un țeran cu niște ghete groase în picioare.

Nekhludov șezî lângă fereastră. Adierea răcoaroasă a primăverii îi ridica pērul de pe fruntea îndădușită, îi aducea un miros frumos de pămînt proaspăt. Nekhludov își aduse aminte, cum

altă-dată, când nu era decît un băiat inocent și naiv, îi plăcea să stee pe malul rîului să simtă pe frunte adierea răcoaroasă a primăverii; și nu numai că vedea în gînd pe tinărul băiat de altă-dată, dar' chiar se simțea par'că redevenit ear' acel tinăr, cu toată frăgezimea, toată căruțenia și tot entuziasmul general al celor optsprezece ani ai sei; și în același timp, într'un vis par'că, simțea că acel tinăr nu mai este, și o tristetă adăncă îi năpădea inima.

— La ce cias porunții să vi-se servească prînzul? — îl întrebă economul cu zimbetul seu nelipsit.

— Când vei vrea! Nu 'mi-e foame. Acuma mă duc să dau o raită prin sat.

— Nu poftiți mai întăiu pe la mine? Toate sînt în regulă. Mă veți ierta, nu-i așa, dacă, pe din afară....

— Mai târziu, nu acum. Dar' spune-mi, știi tu dacă mai stă aici o bētrînă pe care o chema Matrena Șarina?

Era numele unei matusi a Katioșei.

— Șarina? Da, ea e aici, în sat. Ah! ce sînge rēu îmi mai face și aceea! Ține cărcimă. Mă duc de multe-ori pe la ea, și o dăscălesc, o cert, o ameninț că o dau afară, dacă nu-mi plătește, dar' la urma urmei 'mi-e milă de ea. Sărmana bētrînă. Și apoi are de îngrijit și de niște copii! — zise economul cu vecinicul-i zîmbet.

— Și unde stă ea? Aș vrea să mă duc s'o ved.

— La capătul satului, în partea cealaltă, a treia căsuță până se sfrîște satul. La stînga o să vedeți o casă de bārne; lângă aceasta e cărcima

bētrînei. Dar' de altmîntrelea, dacă voți, vă voi conduce eu!

— Nu, mulțumesc, o s'o găsesc și singur. Și în acest timp, te rog pe d-ta, să stringi pe toți țeranii înaintea casei, fiind că vreau să mă înțeleg cu ei despre pămînt! — adăugă Nekhludov, dîrînd să isprăvească, cât mai repede posibil, o rînduială tot ea și cea pe care o făcuse la Kurminskoie.

Pe poteca ce străbătea cîmpia, Nekhludov întălni ear' pe tinăra țerană pe care o vîzuse mai nainte trecînd în fugă pe dinaintea casei.

Ea se întorcea din sat tot fuga, cu picioarele goale. Măna stîngă 'i-se balansa când fugea, în mîna dreaptă ținea strîns la pept un cocșel roșu.

Apropiîndu-se de barina, tinăra fată își potoli mersul; și când el trecî pe lângă ea, ea se oprî în loc și-l salută respectuos; apoi ear' se puse pe fugă.

Proape de fântăna Nekhludov întălni o femeie bētrînă care mergea foarte încovoiată, ducînd o cofă enormă cu apă. Bētrîna cum îl vîzî își puse cofa jos și îl salută foarte respectuos.

La spatele fântănei începea satul. Ziua era călduroasă, prea călduroasă chiar pentru acea vreme; nori se strîngeau pe cer și din când în când acopereau soarele. Drumul lung și în suiș care străbătea satul era plin de un miros acru și tare, dar' nu displăcut, un miros de bălegar, care eșia și din carțile cari umpleau lungul drumului, dar' și din grămezile de bălegar strîns prin ogrăzi, ale căror porți erau deschise.

Țeranii, cari mergeau în urma carrelor, cu picioarele goale, cu pete de

bălegar pe cămeși și pantaloni, se uitau cu curiositate la marel și robustul barina, care era într'un costum de postav cenușiu îndoit cu mētasă, plimbîndu-se prin sat cu bastonul lui cu măciușla de argint. Femeile, ca să-l vadă, eșiau din case, și arătîndu-și-l una alteia îl urmăreau cu privirea. În fața unei porți Nekhludov fu oprit de un car mare, care eșia dintr'o grădină, vîrfuit cu bălegar. Un tinăr țeran încălțat cu opinci și cu niște picioare foarte lungi, se căsnea să scoată caii în drum. Un mînz eșise pe poartă, când spēriat de vederea lui Nekhludov fugi spre mamă-sa, care făcî o mișcare de neliniște și necheză. Toate aceste se petreceau sub ochii unui țeran bētrîn, slab și uscățiu cu picioarele goale și el, cu niște pantaloni vîrgați și cu blusă lungă și murdară, prin care 'i-se vedeau oasele spētelor.

Când în sfîrșit carul fu scos în drum, bētrînul păși spre poartă și se înclină înaintea lui Nekhludov.

— Ruda răposatelor noastre cucoane. poate?

— Da tocmai.

— Bun sosit! Ei bine! ați venit să ne vedeți? — urmă țeranul căruia îi plăcea să vorbească.

— Da... Cum o duceți cu trailul? — întrebă Nekhludov, neștiind ce să zică.

— Cum trăim? Vai! cât se poate de miserabil! — răspuse bētrînul, care se vedea că e încântat de acest prilej de vorbă.

— Miserabil! Și de ce? — zise Nekhludov apropiîndu-se de poartă.

— Ah! O vieată tristă!

Micus, 2 August n. — Secerișul la celea de toamnă s'a sfârșit. Unii au și îmbălbăit. De mult timp n'am avut așa grâne frumoase. Cei-ce au îmbălbăit se laudă foarte bine; o claie de snopi dă câte 4 mierțe mari de grâu.

Cele de primăvară încă sunt frumoase. Sperăm la o recoltă multumitoare și în ele, căci acum e anul le-am cosit bătute fiind de grindină. Numai cu fânul nu ne putem lăuda. „C.”

Cronica zilei.

Sibiu, 5 Aug. n.

Memento. 6 August: Astra, despărțământul Sebeș, adunare generală în Pianul-de-sus. — Astra, despărțământul XXI. (Năsăud), adun. gen. în Năsăud. — Tinerimea universitară, petrecere în Năsăud în favorul școlii gr.-or. și gr.-cat. — Astra, desp. XXIII. (Turda), adun. gen. în Turda. — Petrecere în Tirimă-mare pentru edificarea casei parohiale. — Petrecere în Lăpușul-unguresc în favorul școlii gr.-cat. — Astra, desp. Oravița, adun. gen. în Cacova. — Sfințirea bis. gr.-cat. în Hosufălu (Chior) și petrecerea tinerimii academice. — Sfințirea bis. gr.-cat. în Réstolț. — Petrecere în Mediaș. — Astra, desp. XXX, adun. gen. în Saschiz. — Petrecere în Pianul-de-sus pentru înființarea unei biblioteci populare. — Petrecere în Cacova (Oravița) în fav. fond. Astei. — Petrecere în Câmpeni în favorul bisericii gr.-cat. — Petrecere în Voila în favorul bibl. pop.

8 August: Astra, desp. Panciova, adun. de constituire și organizare, în Panciova.

10 August: Astra, desp. XXVI, adunare gen. în Reghin. — Reun. inv. gr.-cat. sătmăreni, adun. gen. în Sășari. — Concert și petrecere în Sășari. — Petrecere în Reghinul-săseș în fav. școlii gr.-cat. — Petrecere în Bran în favorul școlii.

Dr. Gustav Waigand, profesor la universitatea din Lipsca și director al seminarului român dela acea universitate, se află în Sibiu.

Dela »Asociațiune» Comitetul central al »Asociațiunii pentru literatura română și cultura poporului român» Joi după amiază a ținut ședință, în care s'a luat la dezbateri proiectul de raport cătră adunarea generală și s'a stabilit programul adunării. Dintre celelalte obiecte amintim următoarele: S'a luat la cunoștință legitimarea câtorva stipendiuști, s'a hotărât a se escrise concurs pentru două stipendii de câte 60 fl. și unul de 50 fl., s'a luat la cunoștință că institutul de credit și economii »Bihoreana» din Oradea-mare s'a înscris membru ordinar al »Asociațiunii», ear' »Victoria», instituit de credit și economii în Arad, a donat pentru casa națională 100 fl.

Filantropie. Szemző László, locuitor în Budapesta și mare proprietar în comitatul Bac-Bodrog, a donat 50 jugere de pământ pentru o fundațiune a cărei menire filantropică se o statorească publicul comitatului după bunul său plac, cu singura restricțiune, ca în numirea fundațiunii să nu figureze numele lui. Dupăcum se svonește, Szemző va dona în curând încă 100 jugere pentru scopuri filantropice.

Dela Arad. Ni-se trimite o scurtă vorbire, ce a ținut-o poporul Aradului *Moise Bocan*, la propirea ascopului *Iosif Goldiș*, în sfânta biserică catedrală din Arad. E următoarea:

Preasfințite domnule episcop! Te-am dorit, te-am așteptat, ai venit — și noi clerul și

Bătrânul, tot vorbind, atrăgea pe Nekhludov în lăuntru ogrăzei.

— Vezi, am doisprezece inși în casă! — urmă el. Și arăta cu degetul două femei, cari cu mâncile sumese, cu fuștele suflecate până deasupra genunchilor stăteau în picioare deasupra grămezei de bălegar, care mai rămasese.

— În toate lunile trebuie să cumperi câte șase livre de făină; și de unde să le iau?

— Dar' n'ai făina ta?

— Făina mea? — strigă bătrânul cu zîmb disprețuitor. — Cât pământ am de-abia ajuns să hrănesc trei inși! Până la Crăciun toată proviziunea ni-se sfîrșește.

— Dar' atunci ce faci?

— Trebuie să facem într'un fel! Eată: unul dintre ficiorii mei este servitor! și apoi mai împrumutăm dela Excelența Voastră. Dacă, cel puțin am avé cu ce să plătim dările!

— Cât dați pentru biruri?

— Șeptesprezece ruble, numai pentru noi! Ah! Doamne, mă întreb cum o să scap de asta!

— N'as pute să intru pe la tine prin casă? — întrebă Nekhludov, pășind mai în lăuntru grămezei de bălegar, al cărei miros îl năpădea.

— De ce nu! — răspunde bătrânul.

Apoi pășind mai repede, întrecu pe Nekhludov și îi deschise ușa casei.

(Va urma.)

poporul din această diecesă — coadunați în acest sfânt lăcaș al lui Dumnezeu, Te primim, sfinte părinte, cu sfânta cruce și cu sfânta evanghelie! Te primim, Preasfințite, cu aceste semne simbolice ale iubirei, ale dragostei, ale toleranței și ale păcii evanghelice! Te primim cu acele virtuți creștinești, cu cari Preasfinția Ta vei avé a pășe, a păstori, a guverna și a conduce turma lui Christos la limanul dorințelor spre scopul cel măntuitor!

Îți oferim, Preasfințite, noi fiii, credincioși, iubire, dragoste, ascultare, supunere, alipire și aderență — și în rînd cu acestea îți poțim, ca pentru promovarea și prosperarea intereselor națiunii, ale bisericii și patriei, Dumnezeu să Te țină întreg, sănătos — într'u mulți fericiți ani!!

Din Visag ni-se scriu următoarele: Să nu creadă lumea că doară noi ne aflăm în Chanaan deși trăim în jurul *Lugosului*; de neașuri și nedreptăți sferim și noi în abundență chiar și în era nouă. Tăcem însă în speranță că doară ni-a fi mai bine! Pe lângă oprimările și nedreptățile ce avem a îndura din partea elementului dominant, ne mai ceartă și elementele naturei, contra cărora apel nu este. Așa în 17 și 24 Iulie a bătut peatra pe o parte de hotar, încât a nimicit oveșele și pruneele pe unde ajunse. În 24 Iulie a trăsni în un porșor de fân lângă sălașul unui econom, care numai ploii torențiale avé de a-i mulțumi mântuirea sălașului. În 31 Iulie a treia-oară veni o furtună teribilă pe cea-laltă parte de hotar, însă fără peatră. Acuma trăsni în casa unui biet om sărac lipit pământului; focul a fost localizat prin ploaia torențială.

Nu avem zi fără ploie. Economii abia își adună bucatele, de oare-ce numai înainte de amiază putem lucra. Grăul dă binișor, precum și oveșele scăpate de peatră. Cucuruzele-'s tare frumoase. Fânul e bun, crescînd în urma multelor ploii.

Monument lui Milan. Ziarul »Trgovacchi Glasnic» (Monitor comercial) din Belgrad lansează ideea de a se ridica lui Milan un monument pe locul unde Knezevici a încercat atentatul contra lui. Spre acest scop invită lumea comercială a Sârbiei să inițieze colecte publice.

Știre teatrală. Dl director *Leo Bauer* va face în luna *Septembrie* cu trupa sa teatrală un turneu prin orașele ardelen: *Bistrița, Sighișoara, Mediaș, Orăstie* etc. căștigînd la acest turneu concursul d-șoarei *Agatha Bărsescu*. Atragem atenția cetitorilor noștri din aceste locuri asupra acestei împrejurări, prin care vor fi puși în plăcuta poziție de a vedé și gusta jocul excelentei noastre artiste.

Incendii. În *Socodor* niște îmbălbăitori lucrînd cu pipa aprinsă au scăpărat câteva schinte în paie, dela cari s'a escat un mare incendiu. Au ars șese case împreună cu toate clădirile economice și o mare cantitate de bucate.

Tot dela pipa îmbălbăitorilor s'a escat foc și în *Șimand*, unde au ars patru case și mulțime mare de bucate

Monumentul lui Hentzi, mutat din piața Sft. George din Buda în curtea școlii de cadeți, va fi sfințit în 12 August. Întregă garnizoana Budapestei va asista la actul sfințirii în ținută de sârbătoare. M. Sa va fi reprezentat prin Arhiducele *Iosif*.

Rectificare. Sîntem rugați a rectifica următorul lucru: dl *Nicolae Stanca* aflîndu-se zilele trecute în Sibiu, a fost trecut în lista sositilor ca profesor, ceea-ce nu e, pentru-că e posesor. Am rectificat.

Fulger din sînin. În *Beica-română* (comitatul Mureș-Turda), sêptemăna trecută pe timp sînin și fără de tuneturi a lovit un fulger în casa locuitorului *Simion Borda* și cazîndu-se lângă un pârâie intrat în pământ. Fulgerul n'a aprins casa, cum de regulă se întîmplă, ci numai a stricat cinci dranițe în virful casei.

Încercare de sinucidere. Evreul *Sander Simion*, un moșneag de 65 ani din *Beica-română*, în 1 August s'a aruncat în fântîna cu scop de a se sinucide. Niște oameni cari tocmai mergeau să scoată apă, l-au scos însă viu, dar' zdrobit de căzătură. Causa ce a îndemnat pe moșneagul la această faptă, nu se știe.

Parisul. A fost și va rămîne centru natural al Europei. Cu toate excentricitățile sale, atrage lumea. Poate-că tocmai pentru ele. Un deosebire interesant se manifestă față de *exposiția* din anul ce vine. Până acuma sînt anunțate 105 de congrese, ce se vor ține în capitala *Francei*, sub durată expoziției. Toate sînt internaționale și se vor ține într'un palat special ridicat pe malul drept al *Senei*. E un palat imponent care tocmai se clădește. Congresele anunțate le vor ține breslele diferite din lume. Va fi: congresul *covrigarilor*, congresul *birjarilor*, al *vînzătorilor de pașeri*, al *aeronauților*, al *surdo-mușilor*, al *agronomilor*, *ciobotarilor*, congresul *feminist* și așa mai departe. E interesant, că fiecare congres, la care vor lua parte

reprezentanți din toată lumea, 'și-a ales câte un president de onoare dintre oamenii cu valoare și cu trecere din *Paris*. Astfel, fostul president al Republicii franceze, *Casimir-Perier*, va prezida *trei* congrese; *Méline* un congres; *Bourgeois* alt congres, al *educației sociale* etc. Fiecare congres va dura mai multe zile, ear' altele, mai de importanță, câte 6-8 zile. Unde mai pui, că pe timpul expoziției prețurile de comunicație vor fi foarte reduse aproape pe toate liniile din Europa și astfel ne putem închipui ce aglomerație de lume are să fie la *Paris* în lunile de vară ale anului viitor.

Donațiune. Ni-se scrie, că dl *Dr. George Miclea*, avocat în Alibunar, a făcut următoarele donațiuni naționale: În favorul »Asociațiunii pentru literatura română și cultura poporului român, 200 coroane. Pentru fondul de teatru român 100 coroane. Pentru parochia română ce se va înființa în Panciova 100 coroane. La oltă 400 coroane. Faptă nobilă care se laudă de sine.

Dr. Kronavetter Ferdinand, deputat la reichsrath și democrat maghiarofil, e în agonia morții.

Moștenirea sêracilor. Într'un orașel din Franța trăia un corfar, care prin diligență și curățare 'și-a adunat avere frumoșică. Zilele trecute murind corfarul, s'a constatat, că lășământul face 1,800,000 de franci. Moștenitoarea e unica fiică a rîșosatului, călugăriță a ordului *misericoordian* Sântul *Vincentiu*. Evlavioasa moștenitoare a destinat pe seama sâracilor întreg lășământul.

Strugurii de desert. Ministrul de agricultură dorind să ușureze proprietarilor de vii valorisarea strugurilor de desert și publicarea listelor după ținuturi — despre specialitățile strugurilor de desert, pentru-ca cumpărătorii să cunoască isvoarele de unde pot să cumpere struguri de acestia direct dela producenți. Proprietarii de vii, cari au de vînzare struguri de desert (de delicatețe) se facă deci înștiințare la secția VIII a ministerului de agricultură în Budapesta cel mult până la 10 August. Prin această înștiințare nu se alterează întru nimic dreptul proprietarilor de a dispune liber de marfa sa și a 'și-o valorisa ori-cînd și cu prețul ce îi va veni mai bine la socoteală.

Un mare incendiu a isbucnit ieri înainte de amiază la magazinul de manufactură al fraților *Iancu* din București, strada *Decabal*. Panică de nedescris, mai ales că șirul întreg: de case din ambele părți ale stradei sînt numai magazine de manufactură. La ora apariției edițiilor de seara ale ziarelor din București focul nu era încă localizat.

Un alt mare incendiu a mistuit alaltăieri în *Iasi* trei case mari (una cu două caturi), șese magazine de plapierie, hăinării, mobile, chipfuri, încălăminte și blănării. Total au ars 48 odăi. Paguba se urcă peste 150.000 lei.

Jertfa sêrbărilor dela Sighișoara. Actorul *E. Kovács Gyula* dela teatru din Cluj în timp ce declama »apothoosa» scrisă de *Jókai* pentru sêrbările dela Sighișoara, date în 31 Iulie în memoria lui *Petőfi*, — a căpătat insoltație de creuș, și după agonie inconștientă de două zile, a murit. *Kovács* era de 60 ani, chel, și a declamat cu capul descoperit.

Humorul Papei. Cardinalul *Lo-rencelli*, de curînd numitul nunțiu la Paris, înainte de a pleca sê-'și ocupe postul a cerut binecuvîntarea Papei, dar' în așa ton, din care transpira, că n'are speranță să mai vadă în viață pe *Leo XIII*. Papa înțelegînd duioșia cardinalului său, l'a răspuns în ton sarcastic următoarele:

— Cum dorești, iubite fiule. Nunțiu *Clari* încă adevărat — și aibă ultima noastră binecuvîntare — și în adevăr, după câteva sêptemăni Domnul l'a chemat la sine.

Ucișag. În Brazești flăcăul *Gligor Lupu* al lui *Todor* dînd în ceartă cu *Dumitru Ciochilea*, cu care-'și petrecea în cărcimă, l'a împlîntat în piept un cuțit. *Ciochilea* după agonie de câteva minute a murit, ear' *ucișagul* a fugit în codru.

În Terapia modernă se recomandă tot mai mult întrebunțarea apelor minerale naturale. Intre acestea se recomandă cu deosebire *apa minerală »Francisc Iosif»*, care e cunoscută ca unicul mediu purgativ, plăcut la beut și natural. Se poate obține pretutindena.

Știri mîcrunte. În Chichinda-mare țărînul *Mita Velicov* din nebagare de seamă a trecut cu trăsura peste copilul său propriu, care după scurte chinuri a murit.

— Băiețelul de un an și jumătate al lui *Nicolae Ardelean* din Miniș a căzut în ciubăr și s'a înecat.

— La sucursala din *Kiev* a băncei din *Viena* s'a constatat o defraudare de 160 840 ruble.

POSTA REDACȚIUNEI.

»In afacerea ajutorului». În numărul proxim. Pentru cel de astăzi ne-a sosit prea tîrziu.

»Sîngiorul-rom». Nu ne-a venit.

»In umbrii de brîdet». Regretăm, dar'... nu face. Ce-i aia: »nici un păstor nu-'și suflă fluierul?». Când n'ai nimic a spune, numai așa e bine s'o spu, dacă o poți spune într'o limbă frumoasă și corectă. De altfel salutare!

Tribuna Literară.

Știința și credința.

(Urmare și fine).

Nici-odată știința nu s'a bucurat de o mai nemărginită libertate de cercetare, nici odată ea nu a fost cultivată cu atîta intensitate și cu atîta succes fără preocupățiune de sisteme religioase și morale; metoda experimentală dărîmă ori-ce barieră, sfășie prejudecățile, ajungînd astfel la limita extremă a *conoscibilitului*.

Dar' în același timp se desvoaltă și se perfecționează simțul religios; în lupta dintre știință și conștiință, popoarele se fac pe fiecare zi mai științifice și mai credincioase. Poporul englez ne arată cum luminează în suflul său această îndoită lumină a științei și a credinței: *cîtă mîndrie de Roman antic este în această națiune, care se simte predestinată a cuceri lumea, și în același timp cîtă umilință și sinceritate de credință!*

Natiunea engleză recunoaște în bible vocea inspirată care întreprue tăcerea dintre cer și pământ și care dă sufletelor apăsate de greutatea crescîndă a științei pacea suflului și nădejdele cerești.

Dl *Luzatti* amintește aici congresul religiunilor întrunit în 1893 la Chicago cu ocazia expoziției universale și zice, că în timp ce în vastele săli ale expoziției știința făcuse toate sforțările titanice spre a lărgi lumea conșcibilului și a exclude misterul, în congresul religiunilor misterul reapare în mistică sa solemnitate, și acei Americani, care toate le puteau și toate le știau, se simțeau covirșiți de irezistibila trebuință de-a se umili în rugăciune.

Acolo s'a declarat, că cea mai bună credință consistă în predilecțiunea religioasă și morală, menită a infiltra în inimi iubirea, iubirea blîndă, universală și îndurătoare.

Ce mare blasfemie dară, când unii sau alții proclamă falimentul religiunii! Religiunea de astăzi, purificată de primejdile vechi, tot mai curățită de spirital de intoleranță și animată de spiritul libertății, ea pretutindena sêrbează nouă triumfuri; ea se folosește de toate mijloacele științei și ale economiei politice, întrebunțându-le, în felul ei, spre mîngăierea omenirei; Dumnezeu se înalță astăzi din știință, precum de altădată se ivise din ignoranță; misticismul înaintea în pas egal cu înaintarea științelor.

Oratorul, comentînd concepția lui *Spencer* care consideră știința ca o sferă ce mereu se mărește și care înmulțește astfel punctele de contact cu necunoscutul ce o înconjoară, conchide, că dacă știința nu poate monopolisa conștiința, dacă spiritul omenesc are trebuința înăscută de a examina ceea-ce întrec cunoștința, vecinic ea exista un loc pentru religiune, pentru ideal, pentru metafisică. Religiunea este prezentă pretutindeni în istoria omenirei.

De aceea, pe măsură ce se întinde istoria cunoscutului, se lărgeste regiunea necunoscutului; conceptul inconșcibilului e totdeauna corelativ față cu acela ce ni-l facem despre știință și despre metodele ei de investigațiune; dincolo de acestea, se întinde cu infinite undulațiuni, câmpul rezervat speculațiunei pur ideale: aci găseac adăpost și se explică sentimentul și credința.

Oratorul, ajungînd la concluziune, susține, că sentimentul religios și știința sînt două calități esențiale distincte: tipul *St.-Paul* și tipul lui *Socrate* reprezintă perfecțiunea: *lucere et ardere perfectum est!* De aceea, adevărată știință, în timp ce percurge cu sîninățata imensele cămpuri neexplorate ce îi aparțin, respectă cu evlavie regiunea sentimentelor morale și religioase.

E permioasă a augura, ca, atunci când vremurile vor fi adus tendențele noastre la maturitate, să se ivească un măiestru în știința filosofice și naturale, capabil

de a aduna lumea morală și materială într'o sintesă luminoasă.

Acest nou *Aristotel* va avé să ne prezente o concepțiune a universului potrivită a acorda, deimpună cu evidența sensurilor, o percepțiune a materiei și a legilor ei intuițiunile etice și cele mai înalte trebuințe ale credinței religioase.

În așteptarea acestei inteligențe suverane, noi se continuăm a cerceta adevărul, a crede în bine, a ne convinge despre dreptatea acelor care susțin, că singurele sentimente ale fericii și ale mării omenități sînt cele-ce derivă din știință și din religiune.

Au apărut:

Partea a VI-a din *Memoriul lui Iosif Sterca Șuluțiu* de Cârpeniș, membru fondator și membru în comitet al »Asociațiunii pentru literatura română și cultura poporului român». Sibiu, tip. W. Krafft. Este un volum de 297 pagini, cu conținut variat și interesant și costă 1 fl. 25 cr. + 10 cr. porto. Două sute fl. din prețul cărții, se vor da pentru »casa națională», restul pentru alte scopuri filantropice. La sfîrșitul cărții se adauge o compoziție musicală: *Doina Metropolitului Alexandru Sterca Șuluțiu*, aranjată pe note pentru voce și piano. Partea cea mai mare a articolelor ce conține a mai fost publicată, prin foi și reviste, dar' valoarea lor e permanentă. Intre altele conține întregă biografia *nefericitului Dragoș*.

Memoriile prințului Nicolae Șuța, mare logofet al Moldovei — 1798—1871, un volum scris în limba franceză și publicat de dl *Panaioti Rizos*, a apărut în Viena zilele trecute. Volumul cuprinde patru părți și un număr de anexe. Interesează mai ales pe cei-ce se ocupă de istoria relativ contemporană a României.

Ceva din trecutul orașului Suceava, de Animpodist *Daschevici*. Tip. lui *Hermann Beiner* în Suceava.

Sosiți în Sibiu.

La 5 August n. 1899.

Hotel »*Impăratul Romanilor*»: Roth, avocat din Sighișoara; Dr. *Waigand*, profesor din Lipsca; *Graeser*, jude de trib. din *Înșafăleu*; *Roza Biró* din *Abrud*, *Diamandescu* cu familia din *București*, *Ignatescu* din *Craiova*, *Giulea* cu soția din *Craiova*, *privatieri*; *Péterffy*, director din *Cluj*; *Weisenhahn* cu soția, controlor sup. din *Seghedin*; *Kosalicky*, accesist, *Kende*, *Klein*, *Retzer*, comercianți din *Viena*, *Pollak*, *Rideli*, comercianți din *Budapesta*.

Hotel »*Neurthreer*»: *Darvari*, inginer din *București*; *Popp*, notar din *Oradea-mare*; *Radu*, oficial din *Cluj*.

Hotel »*Meltzer*»: *Fodor* cu soția, protopretor din *Mediaș*; *Carl* din *Pirna*, *C. Decani* din *Borband*, *A. Decani* din *Halai*, profesori; *Kondon* din *Canija-mare*, *Otkary* din *Viena*, *voiajori*; *Dămian*, protopop din *Brad*; *Roman*, preot din *Cainel*.

Hotel »*Habermann*»: *Barbescu*, oficial de bancă din *Rimnic*.

Med. univ.

Dr. Alex. de Vaida-Voevod,
medic român.

[231] 2—15

KARLSBAD,

ALTE WIESE, »GOLDNE KRONE».

Apa amară purgativă
»Francisc Iosif»,

premiată cu 10 medalii de aur și în urmă singură premiată cu marea medalie millenară.

Domnul profesor *Dr. Purjesz Zsigmond* analisînd numita apă zice:

»Apa amară purgativă

»Francisc Iosif»

o întrebunțez totdeauna bucuros în casuri corespunzătoare, de oare-ce efectul ei de obicei se prezintă fără nici o apariție secundară neplăcută.

Cluj, August 1897. [116] 12—25

Prof. Dr. *Purjesz Zsigmond* m. p.

Se capătă în tot locul.

Directiunea în Budapesta.

Adaus literar.

— Specimene din „Tragedia Calvarului”. — (Urmare).

Irod.

Acest din urmă era același Irod, trindav și datat spre desfrîu, care tremura dinaintea lui Ioan Botezătorul, când acesta îl dojenia pentru blăstemățile lui. Același Irod care, mai apoi, la cererea unei fete al căreia joc foarte îi plăcuse, porunci să taie capul prorocului, și îl dete fetei. Familia din care Irod se trăgea, era o familie în carea părinții își măcelăriau pe proprii lor fii, pentru ca nu cum-va aceștia să-i tulbure în plăcerile și desfătărilor puterii. Și cum el, jidov fiind, nu minca carne de porc, între păgâni s'a fost lătit zicala: »Mai bine să fii porcul lui Irod de cât copilul lui«. Neamul acesta rău, crescut într'o împrejurime de josnicie și cruzime, nu cunoștea rușinea întocmai cum nu cunoștea nici mila. Irod însuși prețuia mai puțin ca Pilat. Acesta cel puțin se interesa de Isus. Irod însă, în persoana Fiului lui Dumnezeu nu vedea de cât un fel de scamator, un pehlivan. Se bucură deci foarte, vedînd pe Isus, pentru-că »nădejduia să vadă vre-un semn de la el, făcîndu-se, că »de multă vreme voia să-l vadă«.

Cu minile legate, smerit și chinuit, apără Isus înaintea trușăului și îngâmfatului tetrarch. Înalta vedere a acestuia din urmă nu avea să fie oare o mare cinste pentru acest netrebnic Rabbi, al căruia neam nime nu-l scia *) și care își trăgea obrășia din Galilea, o țară dintru carea proroc nu s'a sculat **, și încă chiar din Nazareth, de unde nimic bine nu putea să vie **? Ce milă avea oare să stîrnescă virtuoașă curăție de suflet a acestui drept în inima aceluia prinț frîngător de căsătorie, deplin mulțămît și îngrașat în cinicul său epicureism? De alt-fel, pentru sărmanul galilean a cărui virtute uscatu-s'a ca un vas de lut, și limba lui lipitu-s'a de grumazul său, ** avea să fie o mare fericire că putea să ajungă înaintea avutului și puternicului tetrarch, a cărui curiositate îl făcea vrednic de prințiară interesare. Cu o bunăvoință în carea se simția disprețul, Irod se puse deci să întrebe pe Isus ?

Dar Isus nu-i răspundea.

Fără îndoială învinuitul era un biet nepriecut care nu știa să se folosească de nimeritul prilej ce îi-l lîmbia interesarea ocrotitoare a regelui Jidov. Irod era îngăduitor, și în vreme-ce omul-Dumnezeu repeta în sufletul său cuvintele lui David: »Eu am tăcut. Ai socotit fără-delege, că voiți fi ție asemenea: tu nu știi că va veni o zi în carea eu judeca-te-voiți, și voiți pune înaintea feței tale păcatele tale«. pre atunci tetrarchul înmulția întrebările, silindu-se a scoate barēm vre-un cuvînt din gura învătătorului. Pentru curiositatea lui Irod, era bun prilejul de a-și câștiga date sigure despre acest om ciudat, despre care atîtea minunate legende umblau din gură în gură. Dar Rabbi tăcea, tăcea mereu, încapăținat în muțenia sa: muțenie ce, la sfîrșit, avea să devină impunătoare.

Iară căpeteniile preoților și carturarii, neobosiți în ura lor, »sta cu de a dînsul pîrîndu-l«. Scrișindscormoniau întreg trecutul acestui drept ** Irod, mîniindu-se din pricina tăcerii lui Isus, aftt de vătămătoare pentru el, neștiind cum să-și mintuiescă altmintrelea prestigiul mîiestății — invederat nebăgate în sēmă din partea acestui pierde-vară care, nici chiar înaintea unui tribunal atît de înalt, nu voia să se apere — ridică din umeri, zicînd: »E nebul!«. Și după-ce învătătorul tot nu voia să vorbescă, Irod încerca să-l coplescască cu disprețul său. Cei din prejurul tetrarchului își uniră și ei bațocurile lor cu ocările mindre ale micului stăpînitor. În sfîrșit, de oare-ce Isus, mereu nesimțitor, nici după acestea nu-și deschise gura, Irod îl îmbrăcă cu o haină albă, semnul nebuniei, și îl trimise iarăși la Pilat **.

Haina albă însemnă curăția conștiinței. »În totă vremea să fie hainele tale albe«, zisese înțeleptul **. Iară în ziua aceea, mai virtos de cât ori când altă dată, haina albă se convenia Fiului Mariei, căci ziua aceea era ziua cea mare a botezului său, a botezului de sînge **.

*) Marcu, VI. 20.
 **) Id., ibid. 27.
 **) Luca, XXIII. 8.
 **) Is., LIII. 8.
 **) Ioan, VII. 52. Nici cu aceasta nu aveau dreptate dușmanii lui Isus, pentru-că Deborah, Nahum fuseseră din Galilea. De altă parte, în împărăția lui Israel carea încă se ținea de Galilea, trăiseră numeroși proroci. F. Schmidt.
 **) Ioan, I. 47.
 **) Ps., XXI. 16.
 **) Luca, XXII. 9.
 **) Ps., XLIX. 22.
 **) Luca, XXIII. 10.
 **) Ps., XXXVI. 12.
 **) Luca, XXIII. 11.
 **) Luca, XII. 50.
 **) Ps., II. 1.

Pentru redacție și editură responsabil: Andreiu Baltoș. Proprietar: Pentru »Tipografia«, societate pe acțiuni: Iosif Marschall

Un candidat de avocat

român.

așa aplicare în cancelaria avocatului
Dr. Armin König,
 în Versecz (com. Timiș).
 [229] 3—3

3—400 carē de fēn

bun și uscat bine, se află de vînzare la dl

Dionisiu Simon,
 proprietar
 în Sângeorgiul-de-Câmpie, u. p. Uzdî-Szt.-Péter.
 [230] 2—3

GUSTAV DÛRR în Sibiu.
 Biciclor „DIANA” ale lui DÛRR,
 cunoscute ca cele mai renumite
 (cea mai bună marcă germană)
 numai la
 [106] 6—7

Pentru dame și domni: Inele de aur

de 14 carate, întărit cu argint de 13 loturi, cu superbe imitații de briliante, perle, rubine și de o radiare cu adevărat surprinzătoare. Pentru durabilitatea lor perpetuă, întocmai ca-și-cum ar fi de aur veritabil — garanță în scris.
 [226] 1—6

Nr. 191. Inel de briliante în imitație, cu similibriante, fl. 2.40.

Nr. 22. Inel-alianță, cu safir și imitații de briliante, fl. 1.90.

Nr. 117. Inel de dame, modern, cu imitații de turchize, fl. 1.75.

Nr. 142. Inel-marquis, cu similibriant, fl. 1.75.

Nr. 145. Inel-excellenz, cu similibriant, fl. 1.75.

Nr. 37. Inel-lord, cu imitabilibrilant, fl. 1.95.

Aceleași ca inel de logodnă, fl. 1.20. Ca măsură este de ajuns o fășiuță de hârtie.

Spedări cu rambursă din partea casei de speditură
Alfred Fischer,
 Viena, I., str. Vulturului (Adlergasse) nr. 10.
 Bani pentru obiectele cari nu convin se restituie.

Provisiune mare

pot avē agenți harnici și solizi, cari vor să se ocupe cu vîndere de losuri concese de lege, pe lângă plătiri în rate lunare, pentru un mare institut de bani (societate pe acții).

Ofertele sub deviza „Confidentia” a se trimite la adresa Bernhard Eckstein, xpedit. de anunțuri în Budapesta, V., Fűrdő-utca nr. 4. [190] 4—5

C. CLEMT,
 fabrică de jalușii,
 Braunau în Boemia,
 recomandă noiele sale jalușii,
 rulete și obloane de lemn, de
 6-ori premiate.
 Pref-curenturi gratis.

Agenti [233] 1—5

pentru mușterii privați se caută pretutindenea.

500 florini plătesc celui-ce va mai căpeta vre-odată durere de dinți ori va mirosi gura după-ce va folosi apa de dinți a lui Bartilla, o sticlă cu 35 cr. (Pentru pachetare 10 cr. deosebit). Erezii A. Bartilla (E. Winkler), Viena 19/1. Sommergasse 1. — Să se ceară pretutindenea ariat apa de dinți a lui Bartilla. Denunțări de falsificare vor fi bine plătite. La locurile, unde nu se poate căpeta, trimite 7 sticle cu 2 fl. 60 cr franco; 16 sticle cu 4 fl. 50 cr franco. În Sibiu: la C. Müller, apotecar la „Vultur”, în Piața-mare și la apotecarul Henrich, Piața-mică nr. 27. [111] 10—10

„Tipografia”, soc. pe acțiuni, Sibiu.

„Istoria Transilvaniei” de George Barițiu.

Monumentalul op al regretatului nostru istoric: „Părți ale din istoria Transilvaniei pe 200 ani din urmă”, se poate procura de acum

cu pref redus!
 Volumul I.
 broș. în loc de fl. 4.20 numai cu fl. 2.50, leg. fl. 3.30.
 Volumul II.
 broș. în loc de fl. 4.— numai cu fl. 2.—, leg. fl. 2.80
 Volumul III.
 broș. în loc de fl. 2.80 numai cu fl. 2.—, leg. fl. 2.80.
 Opul întreg:
 broș. în 3 vol. în loc de fl. 11.— numai cu fl. 6.50 = șase florini și cincizeci cr. v. a., leg. fl. 8.60.
 Această carte n'ar fi iertat să lipsească din casa nici unui bun Român.

„Tipografia”, soc. pe acțiuni în Sibiu.

Se află de vînzare:

HOMO SUM.
 ROMAN
 DE
GEORGE EBERS.

Prețul 1 fl. sau 2 lei 50 bani.

Comande se pot face la „Tipografia”, soc pe acțiuni în Sibiu.

Schimbare de local.

Prăvălia pentru articoli de modă și manufactură

a lui

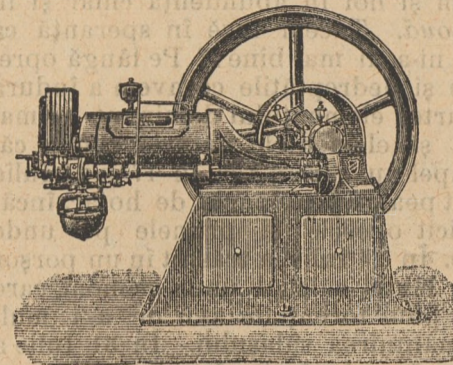
Friedrich Baumann

se află acum în

[236] 1—6

strada Cisnădiei nr. 2

în apropiere de hotel „Împăratul Romanilor”.

Important pentru toți!

Prin sentința legală de dare a benzinelui pentru lucrări industriale, precum și pentru economie este renumitul nostru

motor original „Otto”

pentru benzin

cea mai ieftină putere motorică.

Langen & Wolf,

fabrică de motor,

Viena, X., Laxenburgerstrasse 53.

Locomobilul benzin „Otto”

este cea mai bună și cea mai ieftină putere motorică, pentru ori-care economi.

Fără mașinist, fără schintei, fără nici un pericol de foc.

Informațiuni, prospecte etc. gratis.

[159] 10—52

Representant pentru Transilvania: Andreiu Török, fabrică de mașini agricole, Sibiu.

BĂILE LIPIK

în Slavonia.

Unicul izvor cald alcalic cu conținut de iod (64° C.) pe întreg continentul.

Dela 1898 stațiunea căii ferate a vălei Lonja (calea Dugoselo). Afară de aceea stațiune a căiei ferate sudice Pakracz-Lipik (tarif de zone). Premiate: Budapesta, Viena, Londra, Roma, Bruxella. Salon de cură cafeneauă și restaurant elegant, parcuri mari, popicarie, excelente hoteluri de cură, luxoase case de scaldă, luminare electrică.

La boale de reumă, gicht, ischias, dureri în oase, cataruri de toate soiurile, boalele de sînge etc. sînt neîntrecute.

Medicul oficial al băilor: **Dr. Bartolomeiu de Szemerey.**

Speditură de apă termală de iod direct dela izvor, mai departe prin

L. Édeskuty, Mattoni & Wille, Budapesta,

cum și prin

S. Ungar și Heinrich Mattoni, în Viena.

Ori-ce fel de informațiuni da

[232] 1—3

Direcțiunea băilor din Lipik.

Nu în cutie!

Veritabil numai în sticlă!

(cu numele „Zacherl”)

Acesta e

adevărat, sigurul, radical ajutor contra ori-cărei plage de insecte.

Se poate procura în Sibiu la domni:

Julius Ballmann
Johann Billes
„Concordia”, societate comercială pe acții.
Ludwig Fuchs

Emil Gleim
A. R. Grell
G. W. Grohmann
Gustav Gürtler
Friedrich Homm

Franz Jahn Söhne
Gustav Kessler
Ludwig Kurowsky
J. B. Misselbacher
J. C. Molnar, apotecar

A. Reisch
F. A. Reissenberger
Rudolf Schuster
Josef Schwarz
Franz J. Wagner

Wilh. Wazek
F. Binder
J. Geiswinkler
Josef Zimmermann.

În Făgăraș la domni: Joh. P. Hermann, J. János, Alex. Nehrer, Remus G. Romonțianu von Romonczai, apotecar, Heinrich Schul, J. Fleissig.

În Cisnădie la domni: Gust. A. Binder, Math. Michael, Consum-Verein.

În Sighișoara la domni: J. B. Misselbacher sen și Jos. B. Teutsch.

În Elisabetopol la domni: Gustav Mühlsteffen.

În Mediaș la domni: Carl Breckner, Joh. Buresch jün., Friedr. Jos. Guggenberger, Jul. Ipsen, Martin Schemmel.

Deposite se află în toate localitățile din Transilvania acolo unde sînt afișate placate despre Zacherlin.